

II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 2008

σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών

(2008/618/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 128 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Κατόπιν διαβούλευσης με την Επιτροπή των Περιφερειών,

τη γνώμη της Επιτροπής Απασχόλησης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την αναθεώρηση της στρατηγικής της Λισαβόνας το 2005, δόθηκε έμφαση στην ανάπτυξη και την απασχόληση. Οι κατευθυντήριες γραμμές της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση ⁽⁴⁾ και οι γενικοί προσανατολισμοί των οικονομικών πολιτικών ⁽⁵⁾ εγκρίθηκαν ως ολοκληρωμένη

δέσμη, με την οποία η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση αποκτά κορυφαίο ρόλο όσον αφορά εφαρμογή των στόχων της στρατηγικής της Λισαβόνας για την απασχόληση και την αγορά εργασίας.

(2) Η εξέταση των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων των κρατών μελών που περιέχεται στην ετήσια έκθεση προόδου της Επιτροπής και στην κοινή έκθεση για την απασχόληση δείχνει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συνεχίσουν να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την αντιμετώπιση των ακόλουθων τομέων προτεραιότητας:

— προσέλκυση και διατήρηση περισσότερων ατόμων στην αγορά εργασίας, με μεγαλύτερη προσφορά εργασίας και εκσυγχρονισμό των συστημάτων κοινωνικής προστασίας,

— βελτίωση της ικανότητας προσαρμογής εργαζομένων και επιχειρήσεων, και

— αύξηση των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο με τη βελτίωση της εκπαίδευσης και των δεξιοτήτων.

(3) Με γνώμονα τόσο την εξέταση των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων που πραγματοποίησε η Επιτροπή όσο και τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, οι προσπάθειες πρέπει να εστιαστούν στην αποτελεσματική και έγκαιρη εφαρμογή σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ούτως ώστε να ενισχυθεί η κοινωνική διάσταση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στους συμφωνηθέντες στόχους και τα κριτήρια αναφοράς.

(4) Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση ισχύουν για τρία έτη, και κατά τα έτη που μεσολαβούν έως το 2010 η επικαιροποίησή τους θα πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένη.

⁽¹⁾ Γνώμη της 13ης Φεβρουαρίου 2008 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Γνώμη της 20ής Μαΐου 2008 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ Γνώμη της 13ης Φεβρουαρίου 2008 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 205 της 6.8.2005, σ. 21.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 205 της 6.8.2005, σ. 28.

- (5) Τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση κατά την εφαρμογή προγραμματισμένης κοινοτικής χρηματοδότησης, ειδικότερα από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.
- (6) Δεδομένου ότι οι κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν μια ολοκληρωμένη δέσμη, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν στο ακέραιο τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι συνημμένες στο παράρτημα κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών εγκρίνονται.

Άρθρο 2

Οι κατευθυντήριες γραμμές λαμβάνονται υπόψη στις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών για τις οποίες υποβάλλονται εκθέσεις στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 15 Ιουλίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. BARNIER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**Κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών
(Ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές 17 έως 24)**

Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση συνιστούν μέρος των «Ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για 2008-2010», οι οποίες βασίζονται σε τρεις πυλώνες: μακροοικονομικές πολιτικές, μικροοικονομικές μεταρρυθμίσεις και πολιτικές απασχόλησης. Αυτοί οι πυλώνες, όλοι μαζί, συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της αειφόρου μεγέθυνσης και απασχόλησης και στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και κατά περίπτωση με άλλους φορείς, εφαρμόζουν τις πολιτικές τους αποβλέποντας στην υλοποίηση των στόχων και των προτεραιοτήτων δράσης που προσδιορίζονται κατωτέρω έτσι ώστε με τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων απασχόλησης και με πιο μορφωμένο και εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό, να στηρίζεται μια αγορά εργασίας χωρίς αποκλεισμούς. Αντανακλώντας τη στρατηγική της Λισαβόνας και λαμβάνοντας υπόψη τους κοινούς κοινωνικούς στόχους, οι πολιτικές των κρατών μελών πρέπει να προωθούν ισόρροπα:

- την πλήρη απασχόληση: η επίτευξη πλήρους απασχόλησης και η μείωση της ανεργίας και της αεργίας, με την αύξηση της ζήτησης και της προσφοράς εργασίας, έχουν ζωτική σημασία για τη διατήρηση της οικονομικής ανάπτυξης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Η ολοκληρωμένη προσέγγιση που συνδυάζει ευελιξία και ασφάλεια είναι ουσιαστικής σημασίας για την επίτευξη των στόχων αυτών. Οι πολιτικές ευελιξίας και ασφάλειας καλύπτουν ταυτόχρονα την ευελιξία των αγορών εργασίας, την οργάνωση της εργασίας και τις εργασιακές σχέσεις, το συνδυασμό επαγγελματικής και προσωπικής ζωής, καθώς και την ασφάλεια της απασχόλησης και την κοινωνική προστασία,
- τη βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας της εργασίας: οι προσπάθειες αύξησης των ποσοστών απασχόλησης συμβαδίζουν με τη βελτιωμένη ελκυστικότητα των θέσεων απασχόλησης, τη βελτιωμένη ποιότητα της εργασίας, την αυξημένη παραγωγικότητα της εργασίας την ουσιαστική μείωση του κατακερματισμού, της άνησης μεταχείρισης των φύλων και των εργαζόμενων που παραμένουν φτωχοί. Οι συνεργίες μεταξύ ποιότητας στην εργασία, παραγωγικότητας και απασχόλησης πρέπει να αξιοποιηθούν πλήρως,
- την ενίσχυση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής: απαιτείται αποφασιστική δράση για την ενίσχυση και τη στήριξη της κοινωνικής ένταξης, την καταπολέμηση της φτώχειας –και ιδίως της φτώχειας των παιδιών–, την πρόληψη του αποκλεισμού από την αγορά εργασίας, την υποβοήθηση μειονεκτούντων ατόμων να ενταχθούν στην αγορά εργασίας, καθώς και για τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων όσον αφορά την απασχόληση, την ανεργία και την παραγωγικότητα της εργασίας, ιδίως σε περιοχές με αναπτυξιακή υστέρηση. Απαιτείται ενίσχυση της αλληλεπίδρασης με την ανοικτή μέθοδο συντονισμού στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και της κοινωνικής ένταξης.

Οι ίσες ευκαιρίες και η καταπολέμηση των διακρίσεων αποτελούν σημαντικούς παράγοντες προόδου. Η ενσωμάτωση της ισότητας των δύο φύλων ως παραμέτρου και η προαγωγή της ισότητας αυτής θα πρέπει να εξασφαλίζονται σε κάθε δράση που αναλαμβάνεται. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει επίσης να δοθεί στην αισθητή μείωση όλων των ανισοτήτων στην αγορά εργασίας που έχουν σχέση με το φύλο, όπως προβλέπεται στο «Ευρωπαϊκό σύμφωνο για την ισότητα των φύλων». Ως τμήμα μιας νέας προσέγγισης του φάσματος των γενεών, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην κατάσταση των νέων, στην εφαρμογή του «Ευρωπαϊκού συμφώνου για τη νεολαία» και στην προώθηση της πρόσβασης στην απασχόληση καθ' όλη τη διάρκεια του επαγγελματικού βίου, επίσης και όσον αφορά τους μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένους. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει επίσης να δοθεί στην ανάγκη σημαντικής μείωσης των διαφορών στην απασχόληση για τα μειονεκτούντα άτομα, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρία, καθώς και στις διαφορές μεταξύ υπηκόων τρίτων χωρών και υπηκόων της ΕΕ, σύμφωνα με τους εθνικούς στόχους. Αυτό θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τη δημογραφική πρόκληση.

Τα κράτη μέλη πρέπει να στοχεύουν στην ενεργή ένταξη όλων μέσω της προώθησης της συμμετοχής του εργατικού δυναμικού και της καταπολέμησης της φτώχειας και του αποκλεισμού των περιθωριοποιημένων ομάδων.

Στις δράσεις αυτές, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν την ορθή διαχείριση των πολιτικών απασχόλησης και των κοινωνικών πολιτικών και να διασφαλίσουν ότι αλληλοενισχύονται οι θετικές εξελίξεις στους τομείς των οικονομικών, των εργασιακών και των κοινωνικών υποθέσεων. Θα πρέπει να εγκαινιάσουν μία ευρεία σύμπραξη για την πραγματοποίηση αλλαγών, με την πλήρη συμμετοχή κοινοβουλευτικών επιτροπών και άλλων, καθώς και εκείνων που δραστηριοποιούνται σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και στις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών. Οι ευρωπαίοι και οι εθνικοί κοινωνικοί εταίροι πρέπει να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο. Οι στόχοι και τα σημεία αναφοράς που έχουν καθοριστεί σε επίπεδο ΕΕ στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση και βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για το 2003, θα πρέπει να εξακολουθήσουν να παρακολουθούνται με δείκτες και πίνακες αποτελεσμάτων. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται επίσης να καθορίσουν τις δεσμεύσεις και τους στόχους τους που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη, καθώς επίσης και τις επιμέρους συστάσεις για κάθε χώρα που συμφωνήθηκαν σε επίπεδο ΕΕ. Επιπλέον, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να παρακολουθούν τις κοινωνικές επιπτώσεις των μεταρρυθμίσεων.

Η χρηστή διακυβέρνηση απαιτεί επίσης μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στην κατανομή διοικητικών και χρηματοδοτικών πόρων. Σε συμφωνία με την Επιτροπή, τα κράτη μέλη πρέπει να κάνουν στοχοθετημένη χρήση των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων, και ιδίως του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση και να εκπονήσουν έκθεση για τα μέτρα που έλαβαν. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην ενίσχυση της θεσμικής και διοικητικής ικανότητας στα κράτη μέλη.

Κατευθυντήρια γραμμή 17. Να εφαρμοστούν πολιτικές απασχόλησης που στοχεύουν στην πλήρη απασχόληση, στη βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας στην εργασία και στην ενίσχυση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.

Οι πολιτικές πρέπει να συμβάλλουν ώστε να επιτευχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) έως το 2010 συνολικό ποσοστό απασχόλησης 70 % κατά μέσο όρο, ποσοστό απασχόλησης για τις γυναίκες τουλάχιστον 60 % και ποσοστό απασχόλησης για τους μεγαλύτερους σε ηλικία εργαζόμενους (από 55 έως 64 ετών) 50 %, και στη μείωση της ανεργίας και της αεργίας. Τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να θέσουν εθνικούς στόχους για ποσοστά απασχόλησης.

Για την υλοποίηση των στόχων αυτών, η δράση θα πρέπει να επικεντρωθεί στις ακόλουθες προτεραιότητες:

- προσέλκυση και διατήρηση περισσότερων ατόμων στην αγορά εργασίας, αύξηση της προσφοράς εργασίας και εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας,
- βελτίωση της ικανότητας προσαρμογής εργαζομένων και επιχειρήσεων,
- αύξηση των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο με τη βελτίωση της εκπαίδευσης και των δεξιοτήτων.

1. *Προσέλκυση και διατήρηση περισσότερων ατόμων στην αγορά εργασίας, αύξηση της προσφοράς εργασίας και εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας*

Η αύξηση της απασχόλησης είναι το αποτελεσματικότερο μέσο οικονομικής ανόδου και διαμόρφωσης οικονομιών που ευνοούν την κοινωνική ένταξη, με παράλληλη παροχή ενός πλέγματος ασφαλείας για τους ανίκανους προς εργασία. Η προώθηση της προσφοράς εργατικού δυναμικού, η προσέγγιση της εργασίας με βάση τον κύκλο της ζωής και ο εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας για τη διασφάλιση της επάρκειάς τους, της δημοσιονομικής βιωσιμότητάς τους και της ικανότητας προσαρμογής τους στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της κοινωνίας αποτελούν επιτακτικές ανάγκες λόγω της αναμενόμενης μείωσης του πληθυσμού σε ηλικία εργασίας. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην ουσιαστική μείωση των έμμενων διαφορών μεταξύ ανδρών και γυναικών στον τομέα της απασχόλησης και των μισθολογικών διαφορών λόγω φύλου. Εξίσου σημαντική είναι η περαιτέρω αύξηση των ποσοστών απασχόλησης των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένων και των νέων, ως τμήμα της νέας προσέγγισης του φάσματος των γενεών, και η προώθηση της ενεργού ένταξης των ατόμων που είναι περισσότερο αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας. Εντακτική δράση απαιτείται επίσης για τη βελτίωση της κατάστασης των νέων στην αγορά εργασίας, ειδικότερα των πιο ανειδίκευτων και στην αισθητή μείωση της ανεργίας των νέων, η οποία είναι κατά μέσο όρο διπλάσια από το ποσοστό της συνολικής ανεργίας.

Πρέπει να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για τη διευκόλυνση της προόδου στην απασχόληση, είτε πρόκειται για πρώτη είσοδο στην αγορά εργασίας είτε για επιστροφή στην απασχόληση μετά από διακοπή είτε για την επιθυμία παράτασης της επαγγελματικής ζωής. Η ποιότητα των θέσεων απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων του μισθού και των κοινωνικών παροχών, οι συνθήκες εργασίας, η πρόσβαση στη διά βίου μάθηση και οι προοπτικές σταδιοδρομίας είναι ζωτικής σημασίας, όπως και η στήριξη και τα κίνητρα που προβλέπονται από τα συστήματα κοινωνικής προστασίας. Η προώθηση μιας προσέγγισης της εργασίας με βάση τον κύκλο της ζωής και ενός καλύτερου συνδυασμού εργασίας και οικογένειας απαιτούν πολιτικές που προβλέπουν ρυθμίσεις για τη φροντίδα των παιδιών. Η εξασφάλιση της κάλυψης ενός ποσοστού τουλάχιστον 90 % των παιδιών ηλικίας από 3 ετών έως την ηλικία υποχρεωτικής σχολικής φοίτησης, και τουλάχιστον του 33 % των παιδιών ηλικίας κάτω των 3 ετών, μέχρι το 2010, αποτελούν χρήσιμα ποσοτικά κριτήρια αναφοράς σε εθνικό επίπεδο, αλλά θα πρέπει να καταβληθούν συγκεκριμένες προσπάθειες για την αντιμετώπιση των τοπικών διαφορών εντός των χωρών. Για να αυξηθεί το μέσο ποσοστό απασχόλησης των γονέων, και ιδίως μονογονεϊκών οικογενειών που είναι συνήθως εκτεθειμένες σε υψηλότερο κίνδυνο φτώχειας, απαιτούνται μέτρα για τη στήριξη των οικογενειών. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές ανάγκες των μονογονεϊκών και των πολύτεκνων οικογενειών. Επιπλέον έως το 2010, η πραγματική μέση ηλικία εξόδου από την αγορά εργασίας θα αυξηθεί κατά 5 έτη σε επίπεδο ΕΕ σε σύγκριση με το 2001.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να λάβουν μέτρα για τη βελτίωση του (εργασιακού) υγειονομικού καθεστώτος με στόχο τον περιορισμό των ιατροφαρμακευτικών επιβαρύνσεων, την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και την παράταση του επαγγελματικού βίου. Η εφαρμογή του «Ευρωπαϊκού συμφώνου για τη νεολαία», του «Ευρωπαϊκού συμφώνου για την ισότητα των φύλων» και της «Ευρωπαϊκής συμμαχίας για τις οικογένειες» μπορούν επίσης να συμβάλλουν στην προώθηση μιας προσέγγισης της εργασίας με βάση τον κύκλο ζωής, διευκολύνοντας ιδίως τη μετάβαση από την εκπαίδευση στην αγορά εργασίας. Μέσω εξατομικευμένων μέτρων, θα πρέπει να παρέχονται στους νέους με λιγότερες ευκαιρίες ίσες δυνατότητες κοινωνικής και επαγγελματικής ένταξης.

Κατευθυντήρια γραμμή 18. Να προωθηθεί μια προσέγγιση της εργασίας βασισμένη στον κύκλο της ζωής με τη λήψη των ακόλουθων μέτρων:

- ανανέωση των προσπαθειών για τη διάνοιξη προοπτικών απασχόλησης για νέους και μείωση της ανεργίας των νέων, όπως ζητείται στο «Ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη νεολαία»,
- αποφασιστική δράση για την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών και τη μείωση των διαφορών μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα απασχόλησης, ανεργίας και αμοιβών,
- καλύτερος συνδυασμός επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής και πρόβλεψη προσβάσιμων και οικονομικών προστίτων κέντρων φροντίδας των παιδιών και δυνατοτήτων φροντίδας άλλων εξαρτώμενων ατόμων,
- υποστήριξη της παράτασης του επαγγελματικού βίου, μεταξύ άλλων με κατάλληλες συνθήκες εργασίας, βελτίωση του (εργασιακού) υγειονομικού καθεστώτος και παροχή κατάλληλων κινήτρων για εργασία και αποθάρρυνση της πρόωρης συνταξιοδότησης,
- εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της συνταξιοδότησης και της ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής, με διασφάλιση της κοινωνικής τους επάρκειας, της χρηματοοικονομικής βιωσιμότητάς τους και την ικανότητα προσαρμογής τους στην εξέλιξη των αναγκών, κατά τρόπο ώστε να υποστηριχθεί η συμμετοχή στην απασχόληση και η παράταση του επαγγελματικού βίου.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να διασφαλιστεί η οικονομική και δημοσιονομική βιωσιμότητα ως βάση για την αύξηση της απασχόλησης» (αριθ. 2).

Οι ενεργητικές πολιτικές κοινωνικής ένταξης μπορούν να αυξήσουν την προσφορά εργατικού δυναμικού και να ενισχύσουν τη συνοχή της κοινωνίας, ενώ αναδεικνύονται ισχυρό μέσο προώθησης της ένταξης των πλέον μειονεκτούντων ατόμων στην κοινωνία και στην αγορά εργασίας.

Σε κάθε άνεργο πρέπει να προσφέρεται η δυνατότητα εργασίας, μαθητείας, πρόσθετης κατάρτισης ή άλλων μέτρων απασχόλησης· στην περίπτωση νεαρών ατόμων το πολύ 4 μήνες μετά την αποφοίτησή τους έως το 2010 και στην περίπτωση ενηλίκων το πολύ 12 μήνες μετά. Πρέπει να εφαρμοστούν πολιτικές που θα προβλέπουν τη θέσπιση δραστικών μέτρων στην αγορά εργασίας για τους μακροχρόνια άνεργους, με βάση το κριτήριο αναφοράς του 25 % όσον αφορά το ποσοστό συμμετοχής έως το 2010. Η ενεργοποίηση πρέπει να λαμβάνει τη μορφή κατάρτισης, επανακατάρτισης, πρακτικής άσκησης στην εργασία, θέσης εργασίας ή άλλου μέτρου απασχολισιμότητας, σε συνδυασμό, αν χρειαστεί, με συνεχή βοήθεια στην αναζήτηση εργασίας. Η διευκόλυνση της πρόσβασης στην απασχόληση για όσους αναζητούν εργασία, η πρόληψη της ανεργίας και η φροντίδα προκειμένου τα άτομα που καθίστανται άνεργα να διατηρούν στενή σχέση με την αγορά εργασίας και να παραμένουν απασχολήσιμα αποτελούν ουσιαστικά στοιχεία για την αύξηση της συμμετοχής στην απασχόληση και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού. Για την επίτευξη των στόχων αυτών απαιτείται να καταργηθούν τα εμπόδια στην αγορά εργασίας με την παροχή ουσιαστικής στήριξης για την αναζήτηση απασχόλησης, τη διευκόλυνση της πρόσβασης στην κατάρτιση και με άλλα δραστικά μέτρα για την αγορά εργασίας. Εξίσου σημαντικά είναι η εξασφάλιση πρόσβασης σε οικονομικά προσιτές βασικές υπηρεσίες, κατάλληλα επίπεδα ελάχιστων πόρων για όλους, σε συνδυασμό με την αρχή της δίκαιης αμοιβής ώστε η εργασία να καταστεί οικονομικά συμφέρουσα. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να εξασφαλίζει συγχρόνως ότι η εργασία είναι οικονομικά συμφέρουσα για όλους τους εργαζόμενους, εξαλείφοντας συγχρόνως τις παγίδες της ανεργίας, της φτώχειας και της αεργίας.

Έμφαση πρέπει να δοθεί ιδίως στην προώθηση της ένταξης μειονεκτούντων ατόμων, όπως οι ανειδίκευτοι εργαζόμενοι, στην αγορά εργασίας, ιδίως με την επέκταση των κοινωνικών υπηρεσιών και της κοινωνικής οικονομίας, και στην ανάπτυξη νέων πηγών απασχόλησης ως ανταπόκριση σε συλλογικές ανάγκες. Ιδιαίτερα επιτακτική είναι η καταπολέμηση των διακρίσεων, η προώθηση της πρόσβασης ατόμων με αναπηρία στην απασχόληση και η ένταξη μεταναστών και μειονοτήτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 19. Να δημιουργηθούν αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς, να ενισχυθεί η ελκυστικότητα της εργασίας και να καταστεί αυτή αποδοτική για όσους αναζητούν εργασία, όπως μεταξύ άλλων τα μειονεκτούντα και ανενεργά άτομα:

- με την εφαρμογή ενεργών και προληπτικών μέτρων αγοράς εργασίας, όπως ο έγκαιρος προσδιορισμός των αναγκών, η βοήθεια στην αναζήτηση απασχόλησης, ο προσανατολισμός και η κατάρτιση στο πλαίσιο εξατομικευμένων σχεδίων δράσης, η παροχή των αναγκαίων κοινωνικών υπηρεσιών για την ενσωμάτωση στην αγορά εργασίας όσων είναι εντελώς αποκομμένοι απ' αυτήν και για τη συμβολή στην εξάλειψη της φτώχειας,
- με τη συνεχή προσαρμογή των κινήτρων και αντικινήτρων που προκύπτουν από τα συστήματα εισφορών/παροχών, μη εξαιρουμένης της διαχείρισης και της χορήγησης παροχών υπό όρους και της σημαντικής μείωσης των υψηλών φορολογικών συντελεστών με οριακή αποτελεσματικότητα, ιδίως για όσους έχουν χαμηλό εισόδημα, ούτως ώστε να εξασφαλίζονται παράλληλα κατάλληλα επίπεδα κοινωνικής προστασίας,
- με την ανάπτυξη νέων πηγών απασχόλησης στις υπηρεσίες για τα άτομα και τις επιχειρήσεις, ιδίως σε τοπικό επίπεδο.

Για να μπορέσουν περισσότερα άτομα να βρουν καλύτερη απασχόληση, χρειάζεται επίσης να ενισχυθεί η υποδομή της αγοράς εργασίας σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ, και μέσω του δικτύου EURES, ώστε να προβλεφθούν καλύτερα και να αντιμετωπιστούν ενδεχόμενες αναντιστοιχίες. Η ευκολότερη μετακίνηση από μια θέση εργασίας σε άλλη και πρόσβαση στην απασχόληση έχουν ζωτική σημασία και απαιτείται προώθηση των πολιτικών για την τόνωση της κινητικότητας και την καλύτερη αντιστοιχία προσφορές και ζήτησης στην αγορά εργασίας. Όσοι αναζητούν θέση εργασίας στην ΕΕ πρέπει να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε όλες τις κενές θέσεις εργασίας που δημοσιεύονται από τις υπηρεσίες απασχόλησης των κρατών μελών. Η κινητικότητα των εργαζομένων εντός της ΕΕ θα πρέπει να διασφαλιστεί πλήρως στο πλαίσιο των συνθηκών. Πρέπει επίσης να ληφθεί πλήρως υπόψη στις εθνικές αγορές εργασίας η πρόσθετη προσφορά εργατικού δυναμικού λόγω μετανάστευσης υπηκόων τρίτων χωρών.

Κατευθυντήρια γραμμή 20. Να βελτιωθεί η κάλυψη των αναγκών της αγοράς εργασίας με τη λήψη των ακόλουθων μέτρων:

- εκσυγχρονισμού και ενίσχυσης των θεσμών της αγοράς εργασίας, ιδίως των υπηρεσιών απασχόλησης, με σκοπό να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια των δυνατοτήτων απασχόλησης και κατάρτισης σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο,
- άρσης των εμποδίων για κινητικότητα των εργαζομένων σε ολόκληρη την ΕΕ· στα πλαίσια των συνθηκών της ΕΕ,
- καλύτερης πρόβλεψης των αναγκών σε δεξιότητες, των ελλείψεων και των αδυναμιών της αγοράς εργασίας,
- κατάλληλης διαχείρισης της οικονομικής μετανάστευσης.

2. Βελτίωση της προσαρμοστικότητας των εργαζομένων και των επιχειρήσεων

Η Ευρώπη πρέπει να βελτιώσει την ικανότητά της να προβλέπει, να δρομολογεί και να αφομοιώνει οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές. Αυτό απαιτεί ευνοϊκά για την απασχόληση στοιχεία κόστους της εργασίας, σύγχρονους τρόπους οργάνωσης εργασίας, προώθηση της «εργασίας σε καλές συνθήκες» και εύρυθμη λειτουργία των αγορών εργασίας που να επιτρέπουν μεγαλύτερη ευελιξία συνδυασμένη με ασφάλεια των θέσεων εργασίας προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες επιχειρήσεων και εργαζομένων. Αυτό πρέπει επίσης να συμβάλει στην πρόληψη του κατακερματισμού των αγορών εργασίας και στη μείωση της αδήλωτης εργασίας (βλ. επίσης κατευθυντήριες γραμμές 18, 19, 20 και 23).

Σε μία όλο και πιο παγκοσμιοποιούμενη οικονομία, η οποία χαρακτηρίζεται από άνοιγμα των αγορών και τη συνεχή εισαγωγή νέων τεχνολογιών, επιχειρήσεις και εργαζόμενοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα –και δη την ευκαιρία, να προσαρμοστούν. Ενώ η διαδικασία διαρθρωτικής αλλαγής έχει συνολικά ευεργετικές επιδράσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση, επιφέρει ωστόσο και μετατροπές που δημιουργούν αναστάτωση σε ορισμένες επιχειρήσεις και εργαζομένους. Οι επιχειρήσεις πρέπει να καταστούν πιο ευέλικτες ώστε να ανταποκρίνονται στις αιφνίδιες αλλαγές της ζήτησης, να προσαρμόζονται σε νέες τεχνολογίες και να μπορούν να καινοτομούν διαρκώς για να παραμείνουν ανταγωνιστικές.

Πρέπει επίσης να ανταποκρίνονται στην αυξανόμενη ζήτηση για ποιότητα της απασχόλησης, η οποία σχετίζεται με τις προσωπικές προτιμήσεις των εργαζομένων και τις οικογενειακές αλλαγές, θα χρειαστεί δε να αντιμετωπίσουν τη γήρανση του εργατικού δυναμικού και το μειωμένο αριθμό νέων σε ηλικία εργαζομένων. Για τους εργαζομένους, ο επαγγελματικός βίος καθίσταται πιο πολύπλοκος, δεδομένου ότι οι ρυθμοί εργασίας είναι πιο ποικίλοι, ακανόνιστοι, σε ολόκληρη δε τη ζωή πρέπει να αντιμετωπίζονται με επιτυχία ολοένα και περισσότερες μεταβολές. Στις ταχέως μεταβαλλόμενες οικονομίες, πρέπει να παρέχονται στους εργαζόμενους οι δυνατότητες διά βίου μάθησης, έτσι ώστε να μπορούν να ανταπεξέρχονται στις απαιτήσεις των νέων μεθόδων εργασίας, καθώς και μια καλύτερη αξιοποίηση των τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνίας (ΤΠΕ). Οι αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς με τους συνακόλουθους κινδύνους προσωρινής μείωσης του εισοδήματος, θα πρέπει να μπορούν να αντιμετωπίζονται καλύτερα χάρη σε ένα κατάλληλα εκσυγχρονισμένο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Για να αντιμετωπιστούν με επιτυχία αυτές οι προκλήσεις, απαιτείται μια ολοκληρωμένη προσέγγιση του τύπου «ευελιξία με ασφάλεια». Η ευελιξία με ασφάλεια συνεπάγεται το μελετημένο συνδυασμό ευέλικτων και αξιόπιστων συμβατικών ρυθμίσεων, συγκροτημένων στρατηγικών διά βίου μάθησης, αποτελεσματικών και ενεργητικών πολιτικών στην αγορά εργασίας και σύγχρονων κατάλληλων και βιώσιμων συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Κάθε κράτος μέλος πρέπει να καθορίζει τη δική του πορεία όσον αφορά την ευελιξία με ασφάλεια, βάσει των κοινών αρχών που έχουν υιοθετηθεί από το Συμβούλιο. Οι εν λόγω αρχές αποτελούν μια χρήσιμη βάση μεταρρυθμίσεων, πλαισιώνοντας εθνικές επιλογές πολιτικής και συγκεκριμένες εθνικές ρυθμίσεις στον τομέα της ευελιξίας με ασφάλεια. Δεν υπάρχει μια μοναδική οδός, αλλά και καμία βασική αρχή δεν είναι σπουδαιότερη από την άλλη.

Κατευθυντήρια γραμμή 21. Να προωθηθεί η ευελιξία σε συνδυασμό με την ασφάλεια της απασχόλησης και να μειωθεί ο κατακερματισμός της αγοράς εργασίας, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του ρόλου των κοινωνικών εταίρων, με τη λήψη των ακόλουθων μέτρων:

- προσαρμογή της νομοθεσίας για την απασχόληση, με ενδεχόμενη επανεξέταση, των διάφορων συμβατικών εργασιακών ρυθμίσεων και ρυθμίσεων για τα ωράρια εργασίας,
- αντιμετώπιση του προβλήματος της αδήλωτης εργασίας,
- καλύτερη πρόβλεψη και θετική διαχείριση των αλλαγών, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών αναδιαρθρώσεων, ιδίως των αλλαγών που συνδέονται με το άνοιγμα των αγορών, έτσι ώστε να ελαχιστοποιηθεί το κοινωνικό κόστος τους και να διευκολυνθεί η προσαρμογή,
- προώθηση και διάδοση καινοτόμων και προσαρμόσιμων μορφών οργάνωσης εργασίας, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα και η παραγωγικότητα στην εργασία, συμπεριλαμβανομένης της βελτίωσης της υγείας και της ασφάλειας,
- στήριξη των αλλαγών στο εργασιακό καθεστώς, συμπεριλαμβανομένων της κατάρτισης, της αυτοαπασχόλησης, της σύστασης επιχειρήσεων και της γεωγραφικής κινητικότητας.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να ενισχυθεί η συνοχή μεταξύ των μακροοικονομικών και των διαρθρωτικών πολιτικών και των πολιτικών απασχόλησης» (αριθ. 5).

Για τη μεγιστοποίηση της δημιουργίας θέσεων εργασίας, τη διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας και τη συμβολή στο γενικό οικονομικό πλαίσιο, η γενική εξέλιξη των μισθών πρέπει να συμβαδίζει με την ανάπτυξη της παραγωγικότητας καθ' όλη τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου και να αντανακλά την κατάσταση στην αγορά εργασίας. Θα πρέπει επίσης να περιοριστούν σημαντικά οι μισθολογικές διαφορές λόγω φύλου. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην ερμηνεία και την αντιμετώπιση των λόγων που οδηγούν στο χαμηλό επίπεδο των μισθών σε επαγγέλματα και τομείς όπου τείνουν να κυριαρχούν οι γυναίκες. Μπορεί επίσης να χρειαστεί να καταβληθούν προσπάθειες για να μειωθεί το μη μισθολογικό κόστος εργασίας και να επανεξεταστεί η φορολογική επιβάρυνση προκειμένου να τονωθεί η δημιουργία θέσεων εργασίας, ιδίως για χαμηλόμισθους θέσεις εργασίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 22. Να εξασφαλιστεί ότι η εξέλιξη του κόστους της εργασίας και οι μηχανισμοί καθορισμού των μισθών ευνοούν την απασχόληση:

- με ενθάρρυνση των κοινωνικών εταίρων στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους προκειμένου να καθορίσουν το ορθό πλαίσιο για τις μισθολογικές διαπραγματεύσεις, το οποίο να λαμβάνει υπόψη τις προκλήσεις της παραγωγικότητας και της αγοράς εργασίας σε όλα τα ανάλογα επίπεδα και να αποφεύγει τις μισθολογικές διαφορές λόγω φύλου,
- με επανεξέταση των επιπτώσεων του μη μισθολογικού κόστους εργασίας στην απασχόληση και, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, με προσαρμογή της διάρθρωσης και του επιπέδου του, προκειμένου ιδίως να μειωθεί η φορολογική επιβάρυνση για τους χαμηλόμισθους.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να εξασφαλιστεί ότι οι μισθολογικές εξελίξεις συμβάλλουν στη μακροοικονομική σταθερότητα και την οικονομική ανάπτυξη» (αριθ. 4).

3. Αύξηση των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο με τη βελτίωση της εκπαίδευσης και των δεξιοτήτων

Η Ευρώπη είναι απαραίτητο να επενδύσει περισσότερο σε ανθρώπινο κεφάλαιο. Πάρα πολλά άτομα δεν καταφέρνουν να εισέλθουν, να προοδεύσουν ή να παραμείνουν στην αγορά εργασίας λόγω έλλειψης ή αναντιστοιχίας δεξιοτήτων. Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση στην απασχόληση για άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών, να αυξηθούν τα επίπεδα παραγωγικότητας, η καινοτομία και η ποιότητα της απασχόλησης, η ΕΕ χρειάζεται υψηλότερες και αποτελεσματικότερες επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο και στη διά βίου μάθηση.

Οι οικονομίες που βασίζονται στη γνώση και στις υπηρεσίες απαιτούν διαφορετικές δεξιότητες από εκείνες των παραδοσιακών βιομηχανιών. Επιπλέον, οι δεξιότητες χρειάζονται διαρκή αναπροσαρμογή ενόψει των τεχνολογικών αλλαγών και της καινοτομίας. Για να παραμείνουν και να προοδεύσουν στην εργασία τους και να είναι προετοιμασμένοι για τις εξελισσόμενες και μεταβαλλόμενες αγορές εργασίας οι εργαζόμενοι, πρέπει να προσθέτουν και να ανανεώνουν τακτικά δεξιότητες. Η παραγωγικότητα των επιχειρήσεων εξαρτάται από τη σύσταση και τη διατήρηση ενός εργατικού δυναμικού που μπορεί να προσαρμοστεί σε αλλαγές. Οι κυβερνήσεις πρέπει να μεριμνούν ώστε να βελτιώνεται το εκπαιδευτικό επίπεδο και να αποκτούν οι νέοι τα απαιτούμενα βασικά προσόντα, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη Νεολαία. Η ΕΕ θα πρέπει να θέσει ως στόχο έναν μέσον όρο νέων που εγκαταλείπουν πρόωρα τη σχολική εκπαίδευση το πολύ 10 %, ενώ το 85 % τουλάχιστον των ατόμων ηλικίας 22 ετών πρέπει να έχει ολοκληρώσει την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση μέχρι το 2010. Οι πολιτικές θα πρέπει επίσης να αποσκοπούν στην αύξηση του μέσου επιπέδου συμμετοχής στη διά βίου μάθηση εντός της ΕΕ σε τουλάχιστον 12,5 % του ενεργού ενήλικου πληθυσμού (ηλικιακή ομάδα 25-64). Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να κινητοποιηθούν για την ανάπτυξη και την ενίσχυση μιας πραγματικής νοοτροπίας διά βίου μάθησης από την πιο νεαρή ηλικία. Προκειμένου να επιτευχθεί μία ουσιαστική αύξηση των δημοσίων και ιδιωτικών κατά κεφαλή επενδύσεων σε ανθρώπινο δυναμικό και να εξασφαλιστεί η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα αυτών των επενδύσεων, πρέπει να διασφαλιστεί δικαίος και διαφανής επιμερισμός του κόστους και των αρμοδιοτήτων μεταξύ των φορέων. Τα κράτη μέλη πρέπει να αξιοποιήσουν καλύτερα τις δυνατότητες των διαρθρωτικών ταμείων και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για την πραγματοποίηση επενδύσεων στην εκπαίδευση και την κατάρτιση. Για την επίτευξη των στόχων αυτών, τα κράτη μέλη πρέπει να θέτουν σε εφαρμογή τις συγκροτημένες και συνολικές στρατηγικές διά βίου μάθησης για τις οποίες έχουν δεσμευτεί.

Κατευθυντήρια γραμμή 23. Να αυξηθούν και να βελτιωθούν οι επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο με τη λήψη των ακόλουθων μέτρων

- πολιτικές εκπαίδευσης και κατάρτισης για όλους και δράση προκειμένου να διευκολυνθεί σημαντικά η πρόσβαση στην αρχική επαγγελματική εκπαίδευση, στη δευτεροβάθμια και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων των μαθητιών και της επιχειρηματικής κατάρτισης,
- σημαντική μείωση του αριθμού όσων εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο,
- αποτελεσματικές στρατηγικές διά βίου μάθησης, ανοικτές σε όλους, σε σχολεία, επιχειρήσεις, δημόσιες αρχές και νοικοκυριά, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές δεσμεύσεις, συμπεριλαμβανομένων και των κατάλληλων κινήτρων και μηχανισμών επιμερισμού του κόστους, με προοπτική την αύξηση της συμμετοχής στη συνεχή κατάρτιση και στην κατάρτιση στο χώρο εργασίας καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής, ιδίως για τους ανειδίκευτους και τους μεγαλύτερους στην ηλικία εργαζόμενους.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να αυξηθούν και να βελτιωθούν οι επενδύσεις στον τομέα της Ε & Α ιδίως μέσω ιδιωτικών επιχειρήσεων» (αριθ. 7).

Ο καθορισμός φιλόδοξων στόχων και η αύξηση του επιπέδου των επενδύσεων από όλους τους φορείς δεν αρκούν. Για να διασφαλιστεί ότι η προσφορά θα καλύπτει στην πράξη τη ζήτηση, πρέπει τα συστήματα της διά βίου μάθησης να είναι οικονομικώς προσιτά, προσβάσιμα και ικανά να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες ανάγκες. Η προσαρμογή και η ανάπτυξη ικανοτήτων των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης για να βελτιωθεί η βάση τεκμηρίωσης στην οποία πρέπει να στηρίζονται οι πολιτικές εκπαίδευσης και κατάρτισης, είναι απαραίτητες για την καλύτερη σύνδεσή τους με την αγορά εργασίας, την ικανότητά τους να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας που στηρίζονται στη γνώση, και την αποδοτικότητα, την υπεροχή και τη δικαιοσύνη τους. Ένα εύκολα προσβάσιμο, διαδεδомμένο και ολοκληρωμένο σύστημα διά βίου επαγγελματικού προσανατολισμού θα πρέπει να διευρύνει τόσο την πρόσβαση των ατόμων στην εκπαίδευση και την κατάρτιση όσο και το συσχετισμό των προσφορών εκπαίδευσης και κατάρτισης με τις ανάγκες σε δεξιότητες. Οι ΤΠΕ μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της πρόσβασης στη μάθηση και την καλύτερη προσαρμογή στις ανάγκες εργοδοτών και εργαζομένων.

Απαιτείται επίσης μεγαλύτερη κινητικότητα τόσο για επαγγελματικούς όσο και για εκπαιδευτικούς σκοπούς, για ευρύτερη πρόσβαση σε δυνατότητες απασχόλησης ανά την ΕΕ. Εν γένει τα εναπομείναντα εμπόδια της κινητικότητας στην ευρωπαϊκή αγορά εργασίας πρέπει να αρθούν, ιδίως αυτά που συνδέονται με την αναγνώριση, τη διαφάνεια και την αξιοποίηση των προσόντων και των μαθησιακών αποτελεσμάτων, ιδίως μέσω της εφαρμογής του ευρωπαϊκού πλαισίου προσόντων, της σύνδεσης των εθνικών συστημάτων προσόντων με το ως άνω πλαίσιο έως το 2010 και κατά περίπτωση, μέσω της εφαρμογής εθνικών πλαισίων προσόντων. Θα είναι σημαντικό να γίνει χρήση των συμφωνηθέντων ευρωπαϊκών μέσων και σημείων αναφοράς για τη στήριξη των μεταρρυθμίσεων των εθνικών συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, όπως προβλέπεται από το πρόγραμμα εργασιών «Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2010».

Κατευθυντήρια γραμμή 24. Να προσαρμοστούν τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης στις νέες απαιτήσεις ως προς τις δεξιότητες με τη λήψη των ακόλουθων μέτρων:

- βελτίωση και διασφάλιση της ελκυστικότητας, της δεκτικότητας και της ποιότητας των προτύπων εκπαίδευσης και κατάρτισης, διευρύνση της προσφοράς ευκαιριών εκπαίδευσης και κατάρτισης και εξασφάλιση ευέλικτων μεθόδων μάθησης, καθώς και διευρύνση των δυνατοτήτων κινητικότητας των σπουδαστών και των ασκουμένων,
- διευκόλυνση και διαφοροποίηση της πρόσβασης για όλους στην εκπαίδευση και κατάρτιση και στη γνώση μέσω της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, των υπηρεσιών οικογενειακής στήριξης, του επαγγελματικού προσανατολισμού και, εφόσον ενδείκνυται, των νέων μορφών επιμερισμού του κόστους,
- ανταπόκριση σε νέες ανάγκες απασχόλησης, βασικές ικανότητες και μελλοντικές απαιτήσεις ως προς τις δεξιότητες, με τη βελτίωση του ορισμού και της διαφάνειας προσόντων, με την ουσιαστική τους αναγνώριση και με την επικύρωση της άτυπης και ανεπίσημης μάθησης.

Επισκόπηση των στόχων και των κριτηρίων στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση

Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση συμφωνήθηκαν οι ακόλουθοι στόχοι και κριτήρια αναφοράς:

- σε κάθε άνεργο προσφέρεται η δυνατότητα εργασίας, μαθητείας, πρόσθετης κατάρτισης ή άλλων μέτρων απασχόλησης· στην περίπτωση νεαρών ατόμων το πολύ 4 μήνες μετά την αποφοίτησή τους, έως το 2010, και στην περίπτωση ενηλίκων το πολύ 12 μήνες μετά,
- έως το 2010, το 25 % των μακροχρόνια ανέργων θα πρέπει να συμμετέχουν σε ένα ενεργό μέτρο υπό τη μορφή κατάρτισης, επανακατάρτισης, πρακτικής άσκησης στην εργασία, ή άλλο μέτρο απασχολησιμότητας, με σκοπό την επίτευξη του μέσου όρου των τριών πλέον προηγμένων κρατών μελών,
- όσοι αναζητούν θέση εργασίας στην ΕΕ να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε όλες τις κενές θέσεις εργασίας που δημοσιεύονται από τις υπηρεσίες απασχόλησης των κρατών μελών,
- αύξηση κατά πέντε έτη, σε επίπεδο ΕΕ, της πραγματικής μέσης ηλικίας εξόδου από την αγορά εργασίας έως το 2010 σε σύγκριση με το 2001,
- παροχή φροντίδας για τα παιδιά, έως το 2010, για ποσοστό τουλάχιστον 90 % των παιδιών μεταξύ της ηλικίας των τριών ετών και καθορισμός της ηλικίας υποχρεωτικής σχολικής φοίτησης για ποσοστό τουλάχιστον 33 % των παιδιών κάτω της ηλικίας των τριών ετών,
- το μέσο ποσοστό ανθρώπων που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο στην ΕΕ δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 10 %,
- τουλάχιστον το 85 % όσων έχουν ηλικία 22 ετών στην ΕΕ θα πρέπει να έχουν ολοκληρώσει την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση κατά το 2010,
- το μέσο επίπεδο συμμετοχής στη διά βίου μάθηση στην ΕΕ θα πρέπει να ανέρχεται σε τουλάχιστον 12,5 % του ενεργού ενήλικου πληθυσμού (ηλικιακή ομάδα 25-64).